

<p>GEZ</p>	<p>KARTA ADRESOWA ZABYTKU</p>		<p>3. Miejscowość</p> <p>MYSŁOWICE</p>
<p>1. Nazwa</p> <p>BUDYNKI DAWNEJ KOPALNI NOWA PRZEMSZA ORAZ FABRYKI PORCELANY</p>		<p>2 Czas powstania</p> <p>połowa XIX w. - połowa XX w.</p>	<p>4. Adres</p> <p>Mysłowice ul. Dworcowa 4-6 Brzezinka (nr działki ewidencyjnej: 2173/98) obręb: Brzezinka</p>
<p>7. Fotografia z opisem wskazującym orientację w stosunku do sąsiednich terenów lub stron świata albo mapa z zaznaczonym stanowiskiem archeologicznym</p> <div style="display: flex; justify-content: space-around;"> </div>			<p>5. Przynależność administracyjna</p> <p>województwo śląskie powiat Mysłowice gmina Mysłowice</p>
<p>Zabudowa wewnątrz kwartału</p>		<p>Elewacje od ul. Dworcowej</p>	<p>6. Formy ochrony</p> <p>Brak</p>
			
<p>Budynki wewnątrz kwartału</p>		<p>Elewacje od ul. Brzezińskiej</p>	

8. Historia, opis i wartości

Kopalnia Nowa Przemysła działała w Mysłowicach w latach 1850-1925, w jej skład wchodziły obiekty i tereny na których wydobywano węgiel od początków 1800 roku. W skład zabudowań kopalni wchodziły: budynek dyrekcji, dwa budynki mieszkalne dla pracowników administracji, dwa szyby wydobywcze, sortownia, kuźnia, kotłownia, stolarnia, maszynownia, łaźnia i stajnia (również stajnie podziemne). W 1912 roku kopalnię rozbudowano o nowe budynki obróbki węgla, centralę elektryczną i nową kotłownię. W 1921 roku właściciel koncernu Bismarckhute- Friederick Flick nabył pakiet kontrolny Kattowizer AG, w ten sposób kopalnia stała się częścią koncernu. Od 1922 roku kopalnia znalazła się na terenach Polski, w 1925 r. została zamknięta w wyniku polsko-niemieckiej wojny celnej. W 1930 roku zagospodarowano budynek łaźni kopalni na fabrykę porcelany technicznej, która następnie była rozbudowana również poprzez przebudowę kolejnych istniejących na terenie obiektów pokopalnianych. Z zachowanych dokumentów wynika, że 10 maja 1935 roku firma Elektroporzellan sp.zo.o. uzyskała zgodę na użytkowanie nowej części fabryki. Tuż przed wojną znajdowała się również na tym terenie w jednym z budynków pokopalnianych polska fabryka organów jako oddział fabryki „Rieger”. W latach 1939-1945 zakład został zajęty przez okupantów niemieckich i nosił nazwę Elektroporzellan G.m.b.H, po wojnie został upaństwowiony. W 1954 roku odnotowano kolejne przebudowy i rozbudowy budynków wchodzących w skład funkcjonującego tutaj zakładu elektroporzellan. Zespół chronionych budynków tworzą: od ul.Dworcowej IV kondygnacyjny budynek z dwuspadowym dachem, który obejmuje strukturą mury pierwotnych budynków kopalnianych, od strony ul.Brzezińskiej zwarta zabudowa III kondygnacyjna zmodernizowana w 1954r. oraz wewnątrz kwartału- jednokondygnacyjna dawna stolarnia kryta dwuspadowym dachem i dwuskrzydłowy, III kondygnacyjny obiekt kryty dachem kolebkowym powstały w wyniku adaptacji i kolejnych rozbudów pierwotnych budynków kopalni z przełomu XIX-XX w.

9. Stan zachowania i postulaty dotyczące konserwacji

Stan średni i zły.

Elewacja i budynki wymagająca remontu.

Remont elewacji wraz z zachowaniem elementów wystroju (detalu architektonicznego, jak również oryginalnej stolarki okiennej).

10. Wykonanie karty (autor, data i podpis)

Bożena Zając
30.05.2020 r.

11. Zatwierdzenie karty (podpis wojewódzkiego konserwatora zabytków)*

* dotyczy zabytków niewpisanych do rejestru zabytków i niewiązanych do wojewódzkiej ewidencji zabytków